

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 32/2013
14.11.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Вере Пешић, председника већа, Олге Ђуричић и Надежде Радевић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.268/13 од 18.09.2013. године, против правноснажног решења Министарства унутрашњих послова РС, Полицијске управе у Пожаревцу, Одељење саобраћајне полиције, Одсек за вођење прекршајног поступка Уп.бр. 4/13 од 18.04.2013. године и пресуде Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење у Великом Градишту I-7 Пру.бр.49/13 од 16.07.2013. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 14.11.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ** решење Министарства унутрашњих послова РС, Полицијске управе у Пожаревцу, Одељење саобраћајне полиције, Одсек за вођење прекршајног поступка Уп.бр.4/13 од 18.04.2013. године и пресуда Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење у Великом Градишту I-7 Пру.бр. 49/13 од 16.07.2013. године, и предмет враћа првостепеном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење у Великом Градишту I-7 Пру.бр. 49/13 од 16.07.2013. године, у ставу 1. изреке одбија се жалба правног представника окривљеног правног лица П.з.п. ад П., као неоснована и потврђује решење Полицијске управе Пожаревац, Одељење саобраћајне полиције Пожаревац Уп.бр.4/13 од 18.04.2013. године у делу изреке и то у ставу 2. тачка 3, 4. и 5. решења којим се П.з.п. ад П. са седиштем у П., као правно лице оглашава кривим због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 54. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Ставом 2. изреке наведене пресуде, по жалби правног представника окривљеног правног лица П.з.п. ад П., а по службеној дужности преиначује се решење Полицијске управе Пожаревац, Одељење саобраћајне полиције Пожаревац Уп.бр.4/13 од 18.04.2013. године у делу изреке и то у ставу 1.1 и 2 којом се П.з.п. ад П. са седиштем у П., као правно лице оглашава кривим због прекршаја из члана 326. став 1. тачка 56. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, као и у ставу 2.1, 2 и 6 решења којим се П.з.п. ад П. са седиштем у П., као правно лице оглашава кривим због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 54. Закона о безбедности саобраћаја на

путевима. Решењем првостепеног прекршајног органа од 18.04.2013. године окривљено правно лице П.з.п. ад П. је оглашено кривим због прекршаја из члана 326. став 1. тачка 56. и члана 327. став 1. тачка 54. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, учињеног на начин у време и на месту ближе означеном у изреци наведеног решења, и осуђено на јединствену новчану казну у износу од 160.000,00 динара и одређени су му трошкови прекршајног поступка у паушалном износу од 900,00 динара. Истим решењем првостепеног прекршајног органа Б.М., као одговорно лице у правном лицу, ослобођен је кривице у вези прекршаја из члана 326. став 2. у вези става 1. тачка 56. и члана 327. став 2. у вези става 1. тачка 54. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а на основу члана 218. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима.

Против наведеног решења првостепеног прекршајног органа и побијане пресуде Прекршајног суда у Пожаревцу, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тач. 14. и 15. Закона о прекршајима. У захтеву наводи да наведене пресуде не садрже разлоге о облику виности окривљеног и указује да према члану 2. став 2. Закона о прекршајима нема прекршаја уколико је искључена противправност или кривица иако постоје битна обележја прекршаја и да је кривица према члану 19. истог закона битно обележје свих прекршаја. Одредбама члана 17. став 4. Закона о прекршајима је прописано, да је правно лице одговорно за прекршај учињен скривљеном предузетом радњом или пропуштањем дужног надзора од стране органа управљања или одговорног лица или скривљеном радњом другог лица које је у време извршења прекршаја било овлашћено да поступа у име правног лица. Даље наводи да је изрека пресуде Прекршајног суда у Пожаревцу противуречна разлозима и нејасна, обзиром да је истом потврђено првостепено решење само у делу изреке и то у ставу 2. тачка 3, 4. и 5. (три радње од укупно шест), којим је правно лице оглашено кривим за прекршај из члана 327. став 1. тачка 54. Закона о прекршајима, а на снази је остављена јединствена новчана казна у износу од 160.000,00 динара изречена за два прекршаја у стицају, иако је потврђено решење првостепеног органа само у делу решења за један прекршај, за који је првостепени орган утврдио новчану казну од 60.000,00 динара и то за шест радњи прекршаја. На овакав начин, суд повређује одредбу члана 88. Закона о прекршајима. Предлаже да суд захтев уважи, укине правноснажно решење првостепеног прекршајног органа и пресуду Прекршајног суда у Пожаревцу и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење и пресуду у смислу члана 266. став 1. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује да су решење Министарства унутрашњих послова РС, Полицијске управе у Пожаревцу, Одељење саобраћајне полиције, Одсек за вођење прекршајног поступка Уп.бр.4/13 од 18.04.2013. године и пресуда Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење у Великом Градишту I-7 Пру.бр.49/13 од 16.07.2013. године, донети уз битне повреде одредаба прекршајног поступка у

смислу члана 234. став 1. тач. 14. и 15. Закона о прекршајима. Ово стога, јер ни у изреци ни у образложењу првостепеног прекршајног решења нису дати разлози о облику виности, а с обзиром да је кривица битно обележје прекршаја сагласно члану 19. у вези члана 17. и члана 2. Закона о прекршајима, што указује на обавезу означавања облика виности у изреци или образложењу првостепене одлуке. Првостепени прекршајни орган пропуштајући да наведе разлоге о облику виности је учинио битну повреду прекршајног поступка у смислу члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима, а другостепени прекршајни суд одлучујући о жалби окривљеног није ову битну повреду отклонио чиме је поступио супротно одредби члана 241. Закона о прекршајима и тиме и сам учинио исту битну повреду Закона о прекршајима. Осим тога, изрека пресуде Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељење у Великом Градишту I-7 Пру.бр.49/13 од 16.07.2013. године је противуречна разлозима одлуке и ти разлози су нејасни и у знатној мери противуречни. Ово стога, јер је првим ставом наведене пресуде одбијена жалба правног лица у делу изреке и то у ставу 2. тач. 3, 4. и 5. првостепеног прекршајног решења од 18.04.2013. године, којим је правно лице оглашено кривим због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 54. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Другим ставом изреке побијане пресуде од 16.07.2013. године преиначено је првостепено прекршајно решење од 18.04.2013. године у делу изреке и то у ставу 1. тач. 1. и 2. којим је правно лице оглашено кривим због прекршаја из члана 326. став 1. тачка 56. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, као и у ставу 2. тач. 1, 2. и 6. решења којим се правно лице оглашава кривим због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 54. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. У образложењу побијане пресуде се наводи да је веће Прекршајног суда у Пожаревцу због наступања апсолутне застарелости обуставило прекршајни поступак вођен против окривљеног, што изреку чини противуречном разлозима пресуде обзиром да изреком није обустављен поступак како се то наводи у образложењу побијане пресуде. Такође, разлози наведени у побијаној пресуди су противуречни њеној изреци, јер је ставом другим побијане пресуде преиначено првостепено прекршајно решење а у образложењу је наведено да је првостепени орган на несумњив и децидан начин утврдио да је правно лице одговорно за прекршај учињен скривеном радњом другог лица које је у време извршења прекршаја било овлашћено да поступа у име правног лица, да је првостепени орган на правилан начин утврдио чињенично стање, провео цео поступак у складу са законом, извео све доказе исте ценио по слободном судијском уверењу и на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно, свих доказа заједно и на основу резултата целокупног поступка донео одлуку коју у свему прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је на основу члана 266. став 3. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни орган дужан да поступи по члану 269. овог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 14.11.2013. године, Прзз 32/2013

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија
Вера Пешић,с.р.